

faste afgifter (grundafgift) og af afgift på omsætningen.

3. Afgiften skal udligne den spredning i apotekernes indkomster, som nødvendigvis må forekomme, når der af hensyn til befolkningens medicinforbrug må opretholdes apoteker, hvis beliggenhed og kundekreds medfører mindre tilfredsstillende økonomiske vilkår. Til dette formål er afgift af overskud over en vis grænse, henholdsvis tilskud til overskud under denne grænse, velegnet. En høj procentsats vil have stor udligningseffekt, men incitamentet til omkostningsbevidsthed vil aftage med størrelsen af den afgift, der pålægges overskuddet.

Det gældende afgiftssystem, jfr. redegørelsen i betænkning nr. 725, side 38-46, er et resultat af en udvikling, hvor man efterhånden har indbygget flere mekanismer og søgt at opfylde ønskede formål, selv om disse ofte ikke har kunnet bringes i indbyrdes overensstemmelse. Systemet søger principielt gennem en kombination af afgifter og tilskud at skabe en vis indtjeningsmæssig balance mellem ellers økonomisk forskelligt stillede apoteker. Således opkræves afgift af omsætning og af overskud over visse størrelser, og der ydes tilskud til omsætning og overskud under visse grænser. Endvidere ydes ekstraordinære tilskud efter ansøgning til apoteker, hvis indtægter trods de øvrige reguleringer er under en vis grænse, medmindre den lave indtægt skyldes éngangsafskrivninger, uforholdsmæssigt høje lønningsudgifter o. lign. Det gældende afgiftssystem tilsigter tillige, at den enkelte apoteker skal have en interesse i god og rational drift, hvilket har fundet udtryk i størrelsen af den procent, i gældende lov 40, med hvilken overskuddet afgiftsbelægges. Endelig tilsigter systemet at tilskynde til forbedring af apotekets indretning og vedligeholdelsesstatus gennem særlige tilskud til udgifter til indretning og vedligeholdelse samt til husleje og rabatudgifter, hvor disse er særligt høje i forhold til omsætningen.

Det gældende afgiftssystem har været kritiseret for, at det ikke har tilstrækkelig udlignende effekt (indkomstspredningen er tiltaget), at et stadig stigende antal apoteker på grund af dårligt driftsresultat må søge ekstraordinært tilskud, at det vanskeliggør strukturtilpasninger, navnlig i form af etablering af apoteksfilialer, at dets refusionsordninger ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til store forskelligheder navnlig for så vidt angår udgiften til husleje, at refusion af indretningsudgifter ikke er tilstrækkelig til at lette likviditeten for apotekere, der har ombygget apotek og - på den an-

den side - at de automatisk virkende afgifter, tilskud og refusioner samt 40 pct.-afgiften (tilskuddet) i relation til nettooverskuddet kun giver begrænset tilskyndelse til omkostningsbevidsthed. Systemet har også været kritiseret for mangel på gennemsigthed. Endelig har systemet ikke været udformet således, at apotekerfondens afgiftsprovenue var tilstrækkeligt til at dække de udgifter, som ved det gældende systems gennemførelse i 1962 forudsattes dækket af apotekerafgiftens netto-provenue (navnlig pensionsudgifter).

Som omtalt i bemærkningerne til kapitel 11 skulle den af indenrigsministeriet den 27. juni 1979 nedsatte arbejdsgruppe udarbejde forslag til afgiftssystem for apotekerne under iagttagelse af følgende principper:

1. Afgiftssystemet skal være gennemsigtigt og have så få former for afgift og tilskud som muligt.
2. Særlige refusionsordninger skal søges undgået.
3. Systemet skal tage hensyn til muligheden af at drive distributionsenheder, herunder apoteksfilialer, på steder, hvor det af hensyn til befolkningens lægemiddelforsyning skønnes rimeligt, uanset at der - eventuelt kun i overgangsperioder - mangler tilstrækkeligt økonomisk grundlag herfor.
4. Der bør tilstræbes en sådan balance, at der både er incitamenter til at opretholde en god faglig standard og til at udvise omkostningsbevidsthed.
5. Der skal tilstræbes en vis udligning af apotekernes indkomstmuligheder og i et rimeligt omfang også af de faktiske indkomster.
6. Der skal ved beregningerne lægges en gennemsnitsindkomst af samme størrelse som den af indenrigsministeriet hidtil fastsatte for hele sektoren under ét til grund, idet det skal forudsættes, at der ikke skabes vanskeligheder for apotekernes likviditet og finansiering.
7. Der skal tilvejebringes et afgiftsprovenue til finansiering af de fællesudgifter for hele apotekssektoren, som afholdes af staten og Danmarks Apotekerforening, og som kan påregnes godkendt af det offentlige. Som alternativ kan sådanne udgifter indgå som driftsudgift på apotekernes regnskaber. Systemet skal ikke give staten netto-provenue.
8. Sygehusapotekerne skal ikke deltage i afgiftssystemets indkomstudligning.

Der er ikke tilstræbt eller forudsat nogen prioritetsfølge eller indbyrdes prioriteringsvægt af de principper, som er indeholdt i kommissoriet.